

หนังสือเล่มนี้เป็นของขวัญให้กับ

จาก

วันที่

เรื่อง
ที่ใหญ่
ที่สุด

เรื่อง ที่ใหญ่ ที่สุด

ผู้บดขยี้หัวใจจะนำเรา
กลับสู่สวนแห่งนั้นได้อย่างไร

เควิน ดียัง

ภาพประกอบโดย

ดอน คลาค

แปลโดย รุจิสรา โททเบิร์ท

ตรวจโดย เดวิด โททเบิร์ท

ครอสเวย์ : วิกตัน, อิลินอยส์

The Biggest Story

เรื่องที่ใหญ่ที่สุด

ฉบับภาษาอังกฤษ

Text copyright © 2015 by Kevin DeYoung

Illustration copyright © 2015 by Don Clark

Published by Crossway

1300 Crescent Street

Wheaton, Illinois 60187

ฉบับภาษาไทย

สงวนลิขสิทธิ์ © 2021 by David Voetberg

สงวนลิขสิทธิ์ภาพประกอบ © 2021 by Don Clark

สงวนลิขสิทธิ์ ไม่อนุญาตให้นำส่วนหนึ่งส่วนใดของหนังสือที่จัดพิมพ์เล่มนี้ไปทำซ้ำ เก็บไว้ในระบบที่นำกลับมาใช้ได้ หรือส่งต่อในรูปแบบใดๆ โดยวิธีการใด ๆ ไม่ว่าโดยทางอิเล็กทรอนิกส์ เครื่องยนต์กลไก สำเนาเอกสาร การบันทึกเสียง หรือวิธีอื่นใด โดยไม่ได้รับอนุญาตจากสำนักพิมพ์ก่อน เว้นแต่อนุญาตให้ทำได้ตามกฎหมายลิขสิทธิ์ของสหรัฐอเมริกา

ออกแบบปกและภาพประกอบโดย ดอน คลาร์ค

ตีพิมพ์ด้วยความร่วมมือระหว่าง คริสตจักรนอร์ทกรุงเทพ (nbkkchurch.com)

([youtube.com/northbangkokchurch](https://www.youtube.com/northbangkokchurch))

(nbkkchurch)

และองค์กร Mission To The World (mtw.org)

สนใจเพิ่มเติมติดต่อได้ที่ ชาวประเสริฐ

ตีพิมพ์ครั้งที่สอง 2022

จำนวน 5,000 เล่ม

พิมพ์ในประเทศไทย

ตีพิมพ์โดย www.actsco.org

เควิน ดียัง

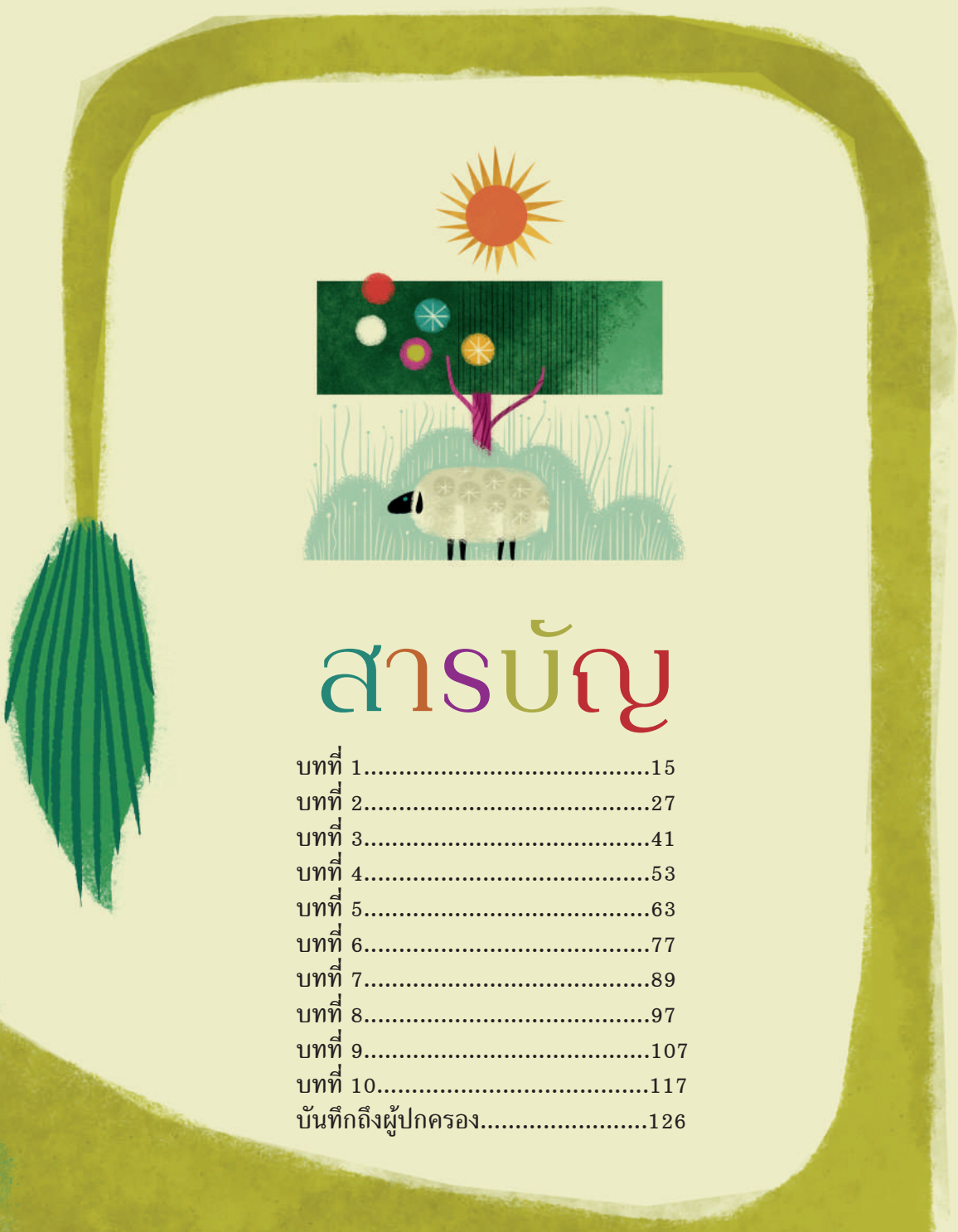
แต่ เอียน, เจคอบ, อลิซาเบธ, พอล, แมรี และเบนจามิน
ด้วยความรักที่มากเกินไปที่ลูกจะรับรู้ได้

ดอน คลาร์ก

แต่ เอลล่า, แดช และฟลอรา
ผู้เป็นแหล่งที่มาของแรงบันดาลใจที่ดีที่สุดทั้งสาม

สารบัญ

บทที่ 1.....15
 บทที่ 2.....27
 บทที่ 3.....41
 บทที่ 4.....53
 บทที่ 5.....63
 บทที่ 6.....77
 บทที่ 7.....89
 บทที่ 8.....97
 บทที่ 9.....107
 บทที่ 10.....117
 บันทึกถึงผู้ปกครอง.....126

กาลครั้งหนึ่งนานมาแล้ว มีชายและหญิงอยู่คู่หนึ่ง พวกเขาคือกลุ่มคนที่มีความสุขที่สุดในโลก ถูกต้องแล้ว พวกเขาเป็นคนเพียงกลุ่มเดียวที่อาศัยอยู่ในโลก แต่พวกเขาก็มีความสุขแบบสุดๆ ไปเลย

ทั้งสองมีชื่อว่าอาดัมและเอวา และพระเจ้าได้สร้างพวกเขาขึ้นมา พระองค์สร้างพวกเขาขึ้นตามแบบของพระองค์ให้เป็นกระจกเงาบานเล็ก ๆ ที่สะท้อนความงดงามและความยิ่งใหญ่ของพระองค์ และพระเจ้าสร้างพวกเขาขึ้นมาอย่างดีเยี่ยมเหมือนกับสิ่งอื่น ๆ ที่ได้ทรงสร้างขึ้น

ช่วงเป็นช่วงเวลาอันแสนวิเศษเหลือเกินที่ได้เป็นลูกของพระเจ้าในโลกที่แสนวิเศษของพระเจ้า

นำเสียดายที่ทุกอย่างดำเนินไปอย่างสงบสุขและอย่างดีเยี่ยมได้ไม่นานนัก

ในวันที่เลวร้ายที่สุดวันหนึ่ง อาดัมได้กินผลไม้จากต้นไม้เพียงต้นเดียวที่พระเจ้าสั่งห้ามไว้ แล้วว่าอย่ากิน อาดัมทำผิดพลาด มันเป็นวันที่แย่มากๆ เป็นวันที่เลวร้ายที่สุดรองลงมา ในประวัติศาสตร์ของโลกเลย

งูตัวหนึ่งมาโกหกและหลอกลวงอาดัมและเอวาเรื่องผลไม้ นั่น มันบอกว่าพวกเขาจะเป็นเหมือนพระเจ้าหากกินผลไม้ นั่นเข้าไป แต่ความจริงกลับตรงกันข้าม เมื่อพวกเขากินผลไม้ นั่นก็พบว่าตัวเองห่างไกลออกไปจากพระเจ้า

พวกเขาไม่เชื่อฟังคำพูดของพระเจ้าแต่ฟังคำหลอกลวงจากงูร้ายแทนความจริง
การได้ใกล้ชิดกับพระเจ้าและการที่พระเจ้าจะมาอยู่ใกล้เราจะไม่ใช่เรื่องง่ายอีกต่อไป

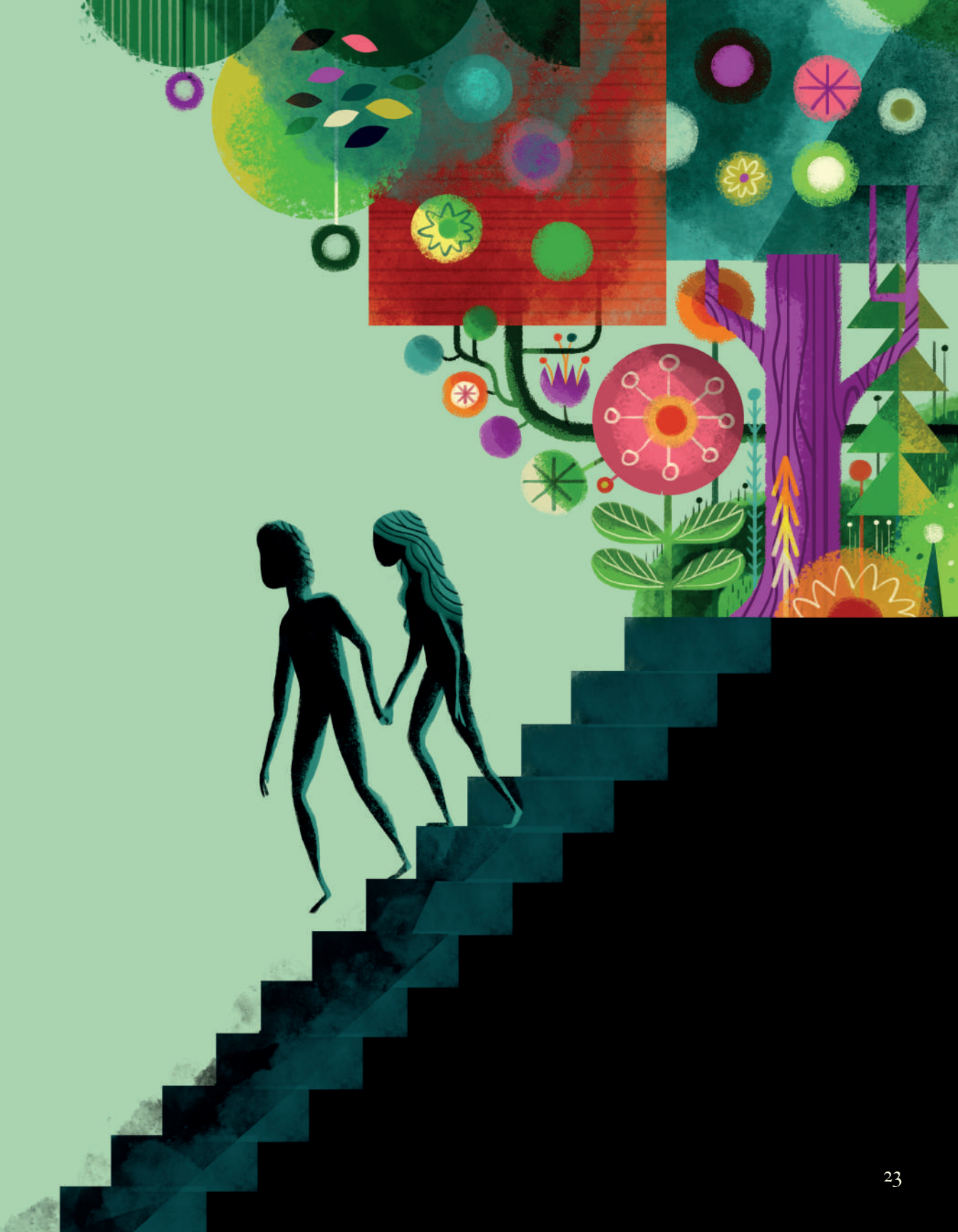
พระเจ้าไม่พอใจอาดัมและเอวา และพระองค์ก็ไม่พอใจเจ้างูตัวนั้นด้วย พระเจ้าจึงสาปแช่งชายและหญิงคู่นั้น พระองค์สาปแช่งงูและทุกสิ่งในโลกด้วย

พระเจ้าขับไล่ออาดัมและเอวาออกจากสวนสวรรค์ (คือสวนเอเดน) ที่ทรงสร้างไว้เพื่อพวกเขา เป็นไปไม่ได้ที่คนไม่ดีจะอยู่ร่วมกับพระเจ้าที่ดีที่สุด ๆ ได้

พวกเขาจึงจำต้องจากไป

แต่ก่อนที่จะไป พระเจ้าได้ให้คำสัญญาบางอย่างไว้กับพวกเขา พระองค์สัญญาว่าร้าย
(คือมารร้าย) จะทำสงครามสู้รบกับเอวาและลูกหลานของเธออยู่ตลอดเวลา

คราวนี้ ดูเหมือนว่านั่นจะไม่ใช่คำสัญญาที่ดีสักเท่าไรที่ฝ่ายดีกับฝ่ายร้ายจะทำสงคราม
สู้รบกันตลอดเวลา ใครล่ะจะอยากอยู่ในสงครามที่ไม่จบไม่สิ้นบ้าง?

แต่ส่วนที่ดีของคำสัญญาอยู่ตรงนี้ คือพระเจ้าได้สัญญาว่า ทำยที่สุดแล้ว
วันหนึ่งลูกหลานคนหนึ่งของเธอจะเหยียบหัวของเจ้าที่น่าเกลียดน่ากลัวตัวนั้น
จนแหลกอย่างไม่เหลือชิ้นดีในไม่เร็วกี่ชั่ว

ไม่มีใครรู้ว่าสิ่งนี้จะเกิดขึ้นเมื่อไหร่หรือแบบไหน แต่ที่แน่ๆ คือเธอจะมี
ลูกหลานคนหนึ่งเกิดมาและเขาคอนั้นจะมาทำให้ทุกอย่างถูกต้อง

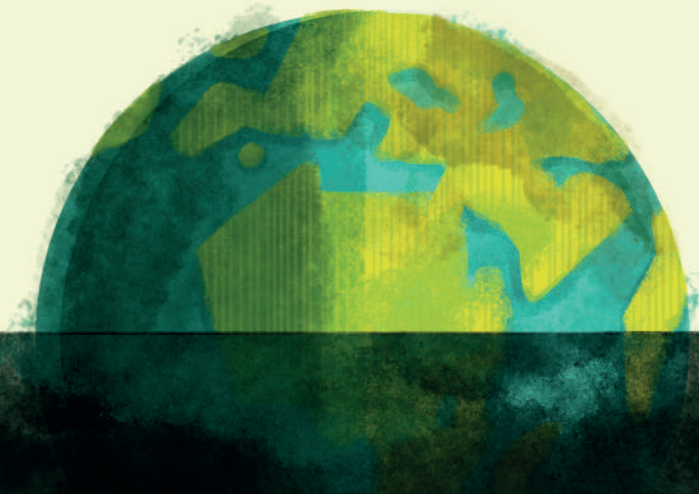
ปีศาสดาที่ทุกอย่างกลับแย่ไปกว่าเดิม
ก่อนที่มันจะค่อย ๆ ดีขึ้น

อาดัมและเอวามีลูกหลายคนซึ่งรวมถึงพี่ชายและน้องชายคู่หนึ่งที่มีชื่อว่า
คาอินและอาเบลด้วย อาเบลเชื่อและวางใจในพระเจ้า แต่คาอินไม่เป็น
แบบนั้น และเมื่อพระเจ้ายอมรับของขวัญจากอาเบล ไม่ใช่จากคาอิน คาอินก็โกรธสุด ๆ
เขาหัวเสียมาก เจ็บใจมาก และรู้สึกอิจฉามาก มากเสียจนทำให้เขาน้องชายของตัวเอง
นี่คือการฆ่ากันครั้งแรกในประวัติศาสตร์ แต่มันจะไม่ใช้ครั้งสุดท้าย

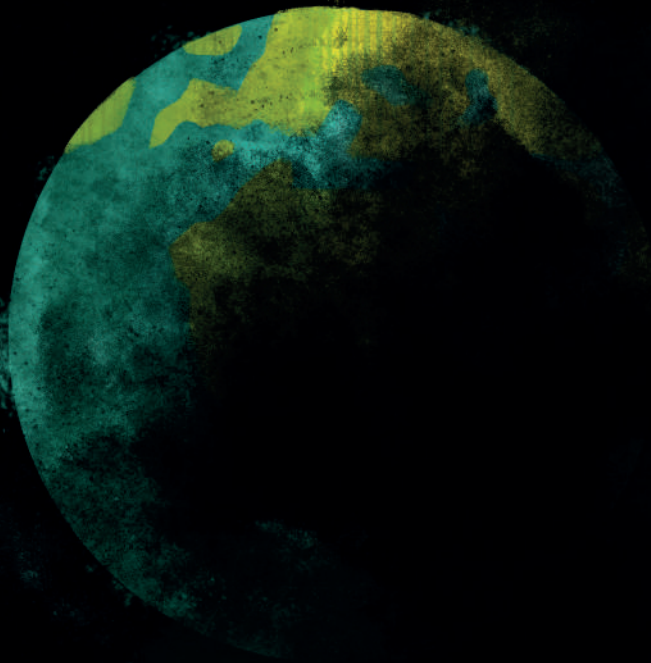
ทุกอย่างดำเนินไปอย่างที่มีมันไม่ควรจะเป็น ทุกสิ่งแตกสลายหลังจากที่บาปได้เข้ามาในโลก

ทุกอย่างเลวร้ายลงไปมากและรวดเร็วมากเสียจนพระเจ้าตัดสินใจว่าจะเริ่มต้นทุกอย่างใหม่ทั้งหมด ผู้คนบนโลกมีหัวใจที่ชั่วร้ายอย่างที่สุด ทุกวัน ทุกเวลา ไม่เคยหยุดเลย

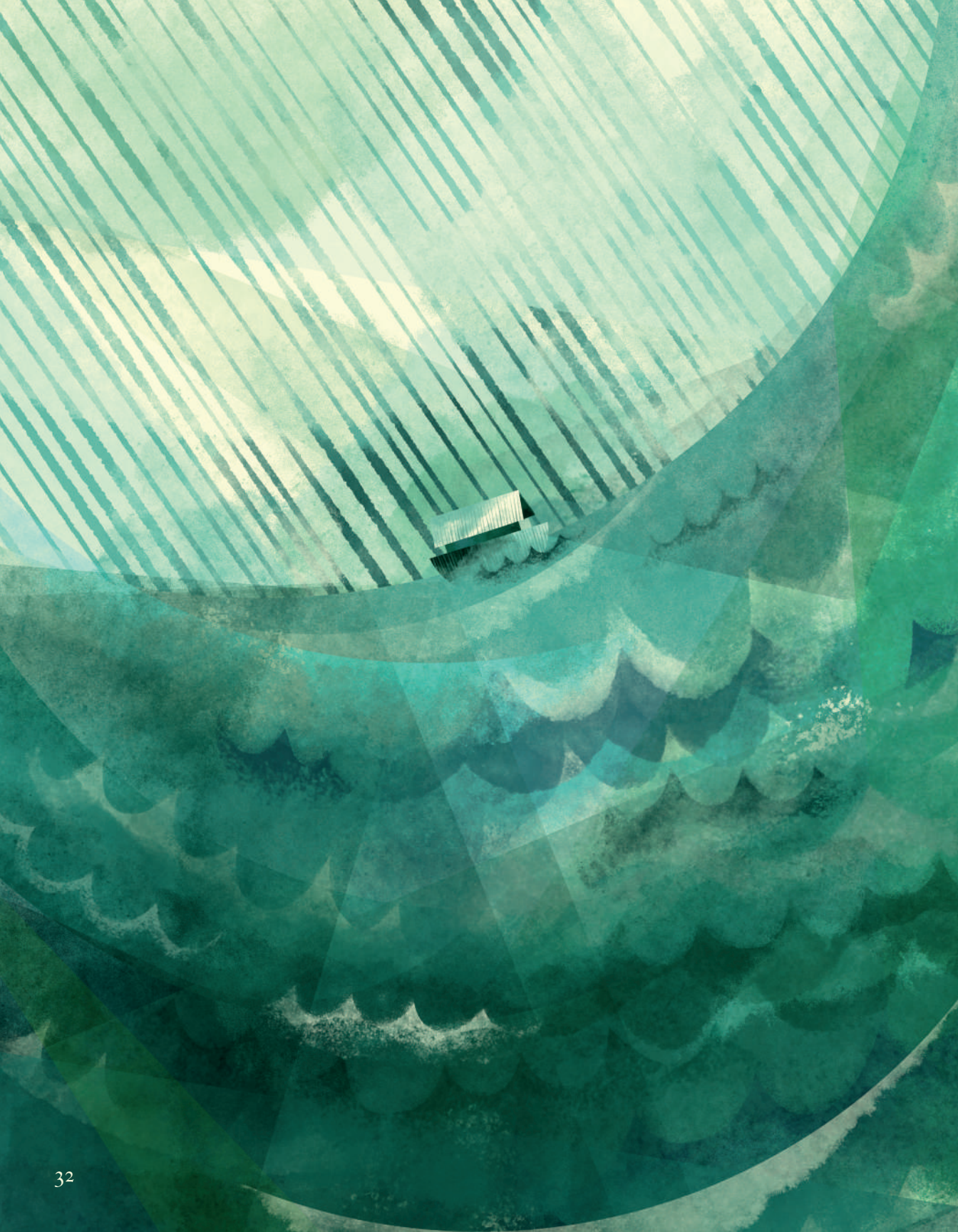

พวกเขาไม่สมควรที่จะได้มีความสุขกับโลกของพระเจ้าอีกต่อไป

พระเจ้าจึงเอาโลกคืนมาจากพวกเขา

หรือจะพูดให้ถูกคือ พระองค์เอาพวกเขาออกไปจากโลก

พระองค์ส่งน้ำท่วมมากวาดล้างทุกคนและทุกอย่างบนโลก เพราะทุกอย่างบนโลกนั้น
ล้วนสกปรกและเปราะเปื้อนไปด้วยความบาป

อันที่จริงแล้วก็เกือบจะทุกอย่าง พระเจ้าได้ช่วยชีวิตครอบครัวๆ หนึ่งบนโลก คือครอบครัว
หนึ่งที่วางใจในพระองค์และเชื่อในสิ่งที่พระองค์พูด

โนอาห์และภรรยาของเขา บรรดาลูกชายและภรรยาของพวกเขาได้รับการไว้ชีวิต พวกเขา
ทุกคนอยู่ด้วยกันหลายวัน หลายคืน พร้อมกับพวกสัตว์อีกมากมายหลายตัวในเรือมหัศจรรย์
ที่เรียกว่านาวา ฝนตกทั้งวัน ตกทั้งคืน

พระเจ้ากำลังจะเริ่มต้นทุกสิ่งที่เคยสร้างใหม่ทั้งหมด พระองค์โกรธโลกนี้ที่เกลียดชัง
พระองค์แต่ก็ยังยังคงทำงานเพื่อช่วยโลกนี้ที่ทรงรักให้รอด นี่แหละคือเหตุผลที่พระองค์ช่วย
ชีวิตโนอาห์และครอบครัวให้รอดตาย

พระเจ้าอยากให้ออกาสคนของพระองค์อีกครั้ง พระเจ้ากำลังจะเริ่มต้นใหม่กับโลกอันใหม่
และโนอาห์ก็กำลังจะกลายมาเป็นอาดัมคนใหม่ เป็นอาดัมในแบบใหม่

แต่ปัญหาคือโนอาห์นั้นเหมือนกับอาดัมคนแรกมากเกินไป หลังจากที่พวกเขาออกจากเรือ
โนอาห์ก็ไม่ต้องใช้เวลานานเลยกว่าที่เขาจะทำเรื่องที่แย่ๆ เสียเอง

โนอาห์วางใจในพระเจ้ามากพอที่จะสร้างเรือยักษ์เมื่อทุกคนหัวเราะเยาะเขา แต่สุดท้าย
เขาเองก็ทำตัวไม่ดีเหมือนกับคนอื่นๆ ทั้งหมด แม้แต่ลูกชายคนหนึ่งของโนอาห์
ก็ถูกสาปแช่งเหมือนกับทุกสิ่งที่ถูกสาปแช่งในสวนแห่งนั้นด้วย

ประวัติศาสตร์ซ้ำรอยอีกครั้ง ไม่ว่าจะเป็อาดัมหรือโนอาห์ โลกอันแรกในตอนเริ่มต้น
หรืออันที่สองหลังจากน้ำท่วม ผู้คนไม่สามารถทำสิ่งที่ถูกต้องได้เลยสักที

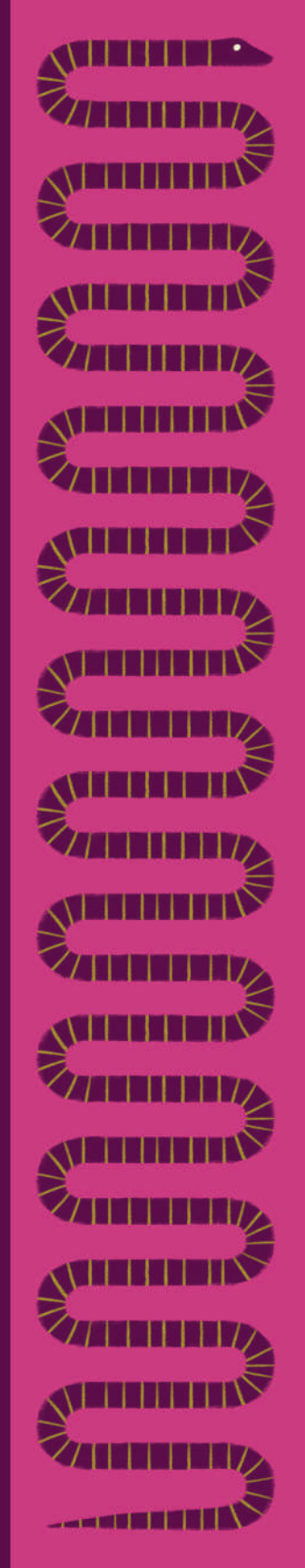
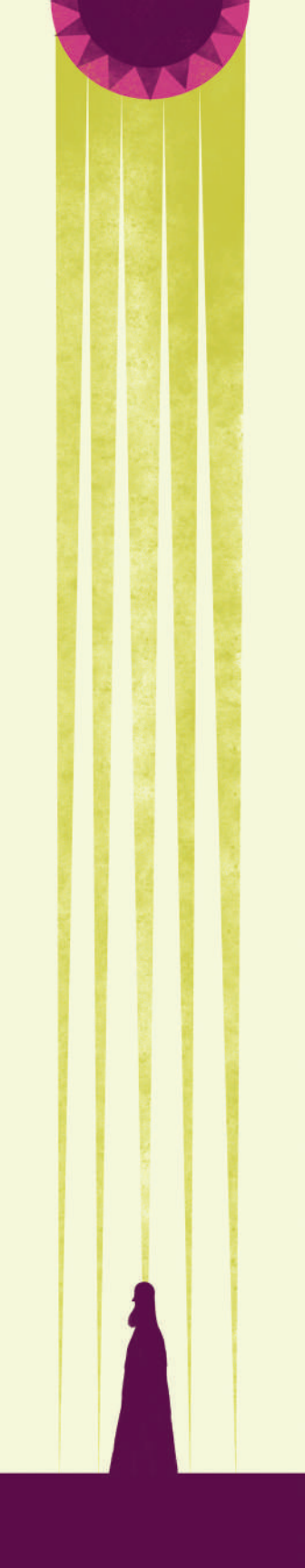
ครั้งหนึ่ง ผู้คนมากมายต่างมารวมตัวกันเพื่อสร้างหอคอยแห่งหนึ่งขึ้นมา พวกเขาคิดว่า จะสามารถสร้างตึกนี้ให้สูงขึ้นเรื่อย ๆ ไปจนถึงสวรรค์ได้ แต่มันคงไม่ใช่ตึกที่ใหญ่มากเท่าไร เพราะพระเจ้าต้องลงมาเพียงเพื่อที่จะสามารถมองเห็นมันได้

และเมื่อพระเจ้าเห็นตึกนั้นพระองค์ก็ไม่พอใจ การที่ทุกคนทำงานร่วมกันเป็นสิ่งที่ไม่ผิด แต่ปัญหาคือพวกเขาไม่ได้ทำสิ่งนั้นเพื่อพระเจ้าซึ่งนั่นไม่ถูกต้อง พวกเขาพยายามที่จะ แสดงให้เห็นว่าด้วยมือของตัวเองพวกเขาสามารถเป็นคนที่มีฉลาดและน่าทึ่งได้แค่ไหน พวกเขาคิดว่าตัวเองไม่ต้องการพระเจ้าอีก ดังนั้นพระเจ้าจึงทำให้พวกเขาสับสนภาษา ของกันและกันและทำให้พวกเขากระจัดกระจายไปทั่วแผ่นดิน

แต่ทุกสิ่งก็ยังไม่ได้ดีขึ้นในโลกที่พระเจ้าสร้าง ขอขอบคุณพระเจ้าที่พระองค์ยังไม่หยุด การช่วยกู้คนของพระองค์

นับมาหลังจาก เหตุการณ์เรื่องหอสูงนั้น พระเจ้าก็เรียกชายคนหนึ่งที่มีชื่อว่า อับราฮัมให้ออกจากบ้านเกิดของเขาแล้วเดินทางไปยังประเทศใหม่ (จริงๆ แล้ว ตอนนั้นชื่อของเขาคืออับราม แต่ทุกคนรู้จักเขาในชื่อของอับราฮัม)

เมื่อพระเจ้าเรียกอับราฮัม พระองค์ได้ทำสัญญาเรื่องใหญ่ๆ หลายๆ ข้อกับเขา

พระองค์สัญญาว่าจะอวยพรอับราฮัมและทุกคนที่อวยพรเขา

พระองค์สัญญาว่าจะสาปแช่งทุกคนที่สาปแช่งเขา สัญญาว่าอับราฮัมจะได้รับดินแดน แห่งหนึ่งและจะมีลูกคนหนึ่ง

พระองค์สัญญาว่าอับราฮัมจะเป็นพ่อของชนชาติที่ยิ่งใหญ่ชนชาติหนึ่งและทุกชนชาติ จะได้รับการอวยพรผ่านทางเขา

พูดง่าย ๆ คือพรทุกข้อที่พระเจ้าอยากจะให้กับอาดัมและเอวา พระองค์ก็สัญญาว่าจะยกให้กับ อับราฮัม และอะไรคือส่วนที่ดีที่สุดของเรื่องนี้? ส่วนที่ดีที่สุดก็คือ ครั้งนี้พระเจ้าจะมา ทำทุกอย่างด้วยตัวเองเพื่อจะได้แน่ใจว่าอับราฮัมจะได้รับพระพรของพระองค์จริงๆ

น้องๆ อาจจะคิดว่าพระเจ้าต้องการอวยพรอับราฮัมเพราะเขาเป็นผู้ชายที่ดีมากคนหนึ่ง แต่อับราฮัมไม่ได้อยู่กับพระเจ้าตอนที่พระองค์เรียกเขา และแม้แต่หลังจากที่เขาถูกเรียก และได้รับคำสัญญามากมายพวกนี้ อับราฮัมก็ยังเป็นคนที่โกหกและขี้ลาดตาขาวได้อีก

ชีวิตของอับราฮัมมีขึ้นและมีลง ทั้งดีและไม่ดี แต่เขาก็ยังมีสองสิ่งที่ไม่หนีไปไหน เป็นสองสิ่งที่สุดท้ายแล้วคือสิ่งที่สำคัญที่สุด นั่นคือคำสัญญาของพระเจ้าที่จะอวยพรเขาและความเชื่อของเขาในคำสัญญานั้น

นั่นคือทั้งหมดที่อับราฮัมมี ซึ่งมันเป็นเรื่องที่พิเศษมาก เพราะสิ่งที่เขาต้องการก็มีเพียงเท่านั้น

มีบางครั้งที่คุณดูเหมือนว่าพระเจ้าจะไม่รักษาคำสัญญาที่ให้ไว้กับอับราฮัมแล้ว นั่นเป็นเพราะ
ต้องใช้เวลาก่อนที่อับราฮัมจะรู้ว่าอับราฮัมและภรรยาของเขาที่ชื่อซาราห์ (ผู้เคยถูกเรียกว่า
ซาราย) จะมีลูกคนหนึ่งซึ่งมีชื่อว่าอิสอัค (ผู้ถูกเรียกด้วยชื่อนี้มาโดยตลอด เฮ้อ โลงออกไป!)

และเมื่อทารกน้อยเติบโตขึ้นเป็นเด็กผู้ชาย พระเจ้าก็บอกให้อับราฮัมฆ่าเขา นั่นดูเหมือนจะ
เป็นวิธีที่ไม่เข้าท่าเอาเสียเลยหากจะทำให้อับราฮัมกลายเป็นชนชาติที่ยิ่งใหญ่ชนชาติหนึ่ง
แต่ไม่ว่าจะอย่างไรอับราฮัมก็เชื่อฟังพระเจ้าอยู่ดี และในนาที่สุดท้ายพระเจ้าก็ให้มีแกะตัวผู้
ตัวหนึ่งมาเป็นเครื่องบูชาแทนลูกชายสุดที่รักของเขา

นี่เป็นวิธีที่พระเจ้าจะบอกว่า “เราจะจัดการเรื่องการช่วยตัวเอง แคว้งใจในเราก็อพอ”

ในที่สุดอัสคักเดบโตซัน ได้แต่งงาน และมีลูก ๆ เป็นของตัวเอง ที่จริงเขามีลูกฝาแฝดเซียวนะ ทั้งสองคนคือเอซาวและยาโคบ

พระเจ้าเลือกที่จะให้พรกับยาโคบแม้ว่าเขาจะเป็นน้องคนเล็กและไม่สมควรจะได้รับพร แต่พระเจ้าคือพระเจ้า ดังนั้นพระองค์จึงมีสิทธิ์ที่จะเลือก

ส่วนยาโคบนั้นมีลูกชายสิบสองคน และครั้งนี้ถึงคราวของลูกคนที่สี่ที่จะได้รับพรข้อที่สี่เยี่ยม ที่สุดบ้างล่ะ เขาคนนั้นคือยูดาห์ ยาโคบบอกกับยูดาห์ว่าผู้นำที่มีลักษณะเหมือนสิงโต จะเกิดมาจากครอบครัวของเขา

คำอวยพรที่ดีเยี่ยม แต่ผู้รับพรไม่ได้รู้สึกเท่าไร

อิสอัคคือคนที่อ่อนแอ

ยาโคบคือจอมหลอกลวงที่เห็นแก่ตัว

และยูดาห์ก็ทำเรื่องที่โง่เขลาเสียจนเราไม่อยากจะพูดถึงเรื่องนั้น

แต่ถึงจะเป็นอย่างนั้นครั้งแล้วครั้งเล่า พระเจ้าก็ยังรักษาคำสัญญาของพระองค์ตลอดเวลา พระองค์อวยพรพวกเขาหมดทุกคนไม่ว่าพวกเขาจะเป็นอย่างไร

บางทีผู้บดขยี้หัวใจก็อาจจะยังคงมาจากครอบครัวที่บิด ๆ เบี้ยว ๆ และยุ่งเหยิงของอับราฮัม อิสอัค และยาโคบ ครอบครัวนี้ได้อยู่ก็ได้

หลายร้อยปีต่อมา หลังจากที่พระเจ้าได้ให้คำสัญญากับอับราฮัม
ดูเหมือนว่าทุกอย่างจะออกนอกแผนการไปไกลเหลือเกิน

เมื่อพระเจ้าบอกให้อับราฮัมเดินทางออกจากบ้านเมืองของเขา พระองค์
ก็สัญญาว่าจะมอบแผ่นดินใหม่ในคานาอันให้กับเขา ที่นั่นจะเป็นแผ่นดินอันดีเยี่ยม ที่นั่น
ควรจะทำให้คนของพระเจ้านึกถึงสวนเอเดนที่ครั้งหนึ่งพวกเขาเคยอาศัยอยู่ ที่นั่นจะเป็น
สถานที่ที่สดขยด ทั้งน้ำนมและน้ำผึ้งที่มีอย่างอุดมสมบูรณ์ของที่นั่นจะทำให้จิตใจของ
พวกเขาสดชื่น

แต่อับราฮัมและบรรดาลูกชายของเขาก็ไม่เคยได้เป็นเจ้าของแผ่นดินที่พวกเขาเคยได้รับ
คำสัญญาเลย ถึงตอนนี้ก็ผ่านไปสี่ร้อยกว่าปีแล้วและพวกเขายังเป็นได้เพียงแค่ทาส
ในประเทศอียิปต์

เรื่องที่ว่าครอบครัวของอับราฮัมย้ายไปอยู่ที่อียิปต์ได้อย่างไรนั้นเป็นเรื่องยาว
แต่สรุปสั้น ๆ ได้ว่า

พวกเขาไปที่ประเทศอียิปต์เพราะมีความแห้งแล้งเกิดขึ้นที่คานาอัน และเมื่อไปถึงอียิปต์
พวกเขาถูกขายของยาโคบก็ได้พบกับน้องชายที่พลัดพรากจากกันไปนานคนหนึ่งชื่อว่าโยเซฟ
โยเซฟคือคนที่คอยช่วยหาอาหารและที่อยู่ให้กับพวกพี่ชายแม้ว่าเขาจะอยู่ที่นั่นเพราะ
พวกพี่ชายทิ้งสืบอิจฉาเขาและขายเขาให้เป็นทาสหลังจากที่เกือบจะฆ่าเขาทิ้งเพียงเพราะ
เสียดุลมตัวของเขา

(บอกแล้วว่าเรื่องมันยาว)

การได้ช่วยคนเหล่านี้ให้หลุดพ้นจากความแห้งแล้งเป็นเรื่องหนึ่ง คือเมื่อครอบครัวของอิสราเอลยังมีขนาดเล็กอยู่ (อ้อ อีกอย่างหนึ่ง อิสราเอลเป็นอีกชื่อหนึ่งของยาโคบ เดว่าใครๆ ต่างก็มีสองชื่อในสมัยนั้น) แต่หลายร้อยปีต่อมาครอบครัวนี้ก็โตเอาๆ กลายเป็นครอบครัวที่ใหญ่มาก ๆ

แล้วพระเจ้าจะช่วยคนสองสามล้านคนให้หลุดพ้นจากการเป็นทาสได้อย่างไร?

มันไม่ใช่ว่าพระองค์แค่จะเปลี่ยนน้ำในแม่น้ำไนล์ให้กลายเป็นเลือด ส่งกบฝูงใหญ่ ทั้งฝูงเห็บ ฝูงแมลงวัน โรคระบาด ตุ่มฝีหนอง ลูกเห็บ ฝูงตั๊กแตน ความมืดและความตายมา จนกว่ากษัตริย์ของอียิปต์จะปล่อยพวกเขาไปหรอกนะ

อันที่จริง พระเจ้าทำแบบนี้เลย

พระเจ้าได้แต่งตั้งโมเสสขึ้นเพื่อปลดปล่อยคนของพระองค์ แต่ในความเป็นจริงแล้ว
พระองค์คือผู้ที่ทำงานทุกอย่างเองทั้งหมด

พระองค์ส่งภัยพิบัติเหล่านี้มา

พระองค์นำคนของพระองค์ไปด้วยไฟและเมฆ

พระองค์เปลี่ยนทะเลให้กลายเป็นพื้นแห้งเพื่อที่คนอิสราเอลจะสามารถเดินผ่านได้ และ
พระองค์เปลี่ยนพื้นแห้งให้กลับคืนเป็นทะเลเมื่อคนอียิปต์พยายามที่จะข้ามมาบ้าง

ดูเหมือนว่า ไม่ว่าคนอิสราเอลจะทำอะไรหรือคนอื่น ๆ จะทำอะไรกับพวกเขา พระเจ้าก็จะ
หาทางเพื่อช่วยคนของพระองค์เสมอ

มันเป็นเรื่องที่ดีมาก ๆ ที่พระเจ้ามักจะตามไปช่วยคนของพระองค์เสมอ เพราะดูเหมือนว่าไม่ว่าพระเจ้าจะช่วยคนของพระองค์กี่ครั้งกี่หน คนอิสราเอลก็ไม่เคยปลอดภัยจากภัยที่พวกเขาสร้างขึ้นมาเองเลย

หลังจากที่พระเจ้าปลดปล่อยคนของพระองค์จากอียิปต์แล้ว พระองค์ก็มอบคำสั่งหลายข้อให้พวกเขาทำ ไม่ใช่เพื่อจะลงโทษแต่เพื่อช่วยและปกป้องพวกเขา

คำสั่งพวกนี้เป็นคำสั่งที่ดี และหากคนของพระเจ้าเชื่อฟังคำสั่งพวกนี้ พวกเขาก็จะได้รับพร
จะมีอาหารมากมาย มีลูกหลานมากมาย มีชีวิตที่ยืนยาว ได้รับการปกป้องคุ้มครอง
และมีบ้านหลังใหม่ให้อาศัยอยู่

มันเหมือนกับพวกเขาได้อาศัยอยู่ในสวนสวรรค์อีกครั้ง ซึ่งที่นั่นคือที่ที่พระเจ้าอยาก
พาพวกเขากลับไปมาโดยตลอด พระองค์อยากพาพวกเขากลับไปยังสวนแห่งนั้น

แต่หากไม่เชื่อฟังพวกเขา ก็จะถูกสาปแช่งเหมือนที่อาดัม เอวา และรูธ้ายตัวนั้นถูกสาปแช่ง

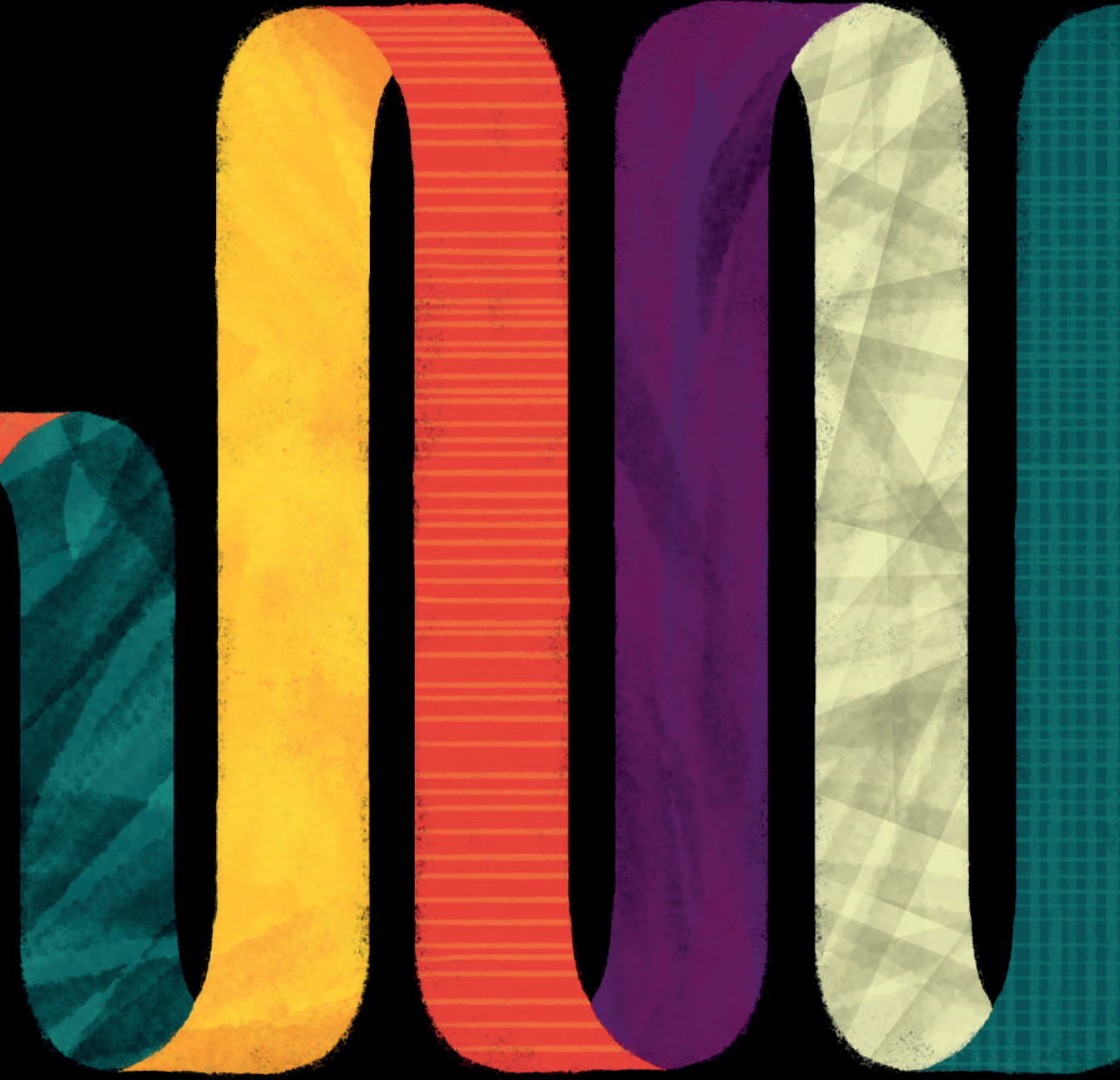

เหมือนแบบที่ทุกคนคงพอจะเดาได้ คนพวกนี้ไม่ได้เชื่อฟังพระเจ้าเท่าไรนัก และหลังจาก
ที่โมเสสและผู้ช่วยของเขาคือโยชูวาตายไป คนพวกนี้ก็ไม่ได้เชื่อฟังหนักกว่าเดิม

พวกเขาไม่สนใจคำสั่งซื้อที่สำคัญที่สุด และเมื่อพวกเขาพยายามอย่างหนักที่จะทำตามกฎ
บางข้อ อย่างเช่นการถวายเครื่องบูชาอย่างถูกต้อง พวกเขาก็ไม่ได้เชื่อฟังกฎเหล่านี้
จากหัวใจ พวกเขาแค่ทำเหมือนการขีดทับเครื่องหมายเพื่อเชื่อกว่าได้ทำตามคำสั่ง
พวกนั้นแล้วและลืมคำสั่งซื้อที่สำคัญกว่านั้นไป

ไม่ว่าคนของพระเจ้าสมควรได้รับสิ่งนี้ แต่สุดท้ายพระเจ้ายกดินแดนที่พระองค์เคย
สัญญาไว้ให้กับพวกเขา

พระเจ้าทำทุกอย่างเพื่อให้พวกเขาสามารถเข้าไปในดินแดนนั้นได้ แต่คนของพระเจ้า
ก็ไม่ได้ทำทุกอย่างเพื่อขับไล่คนอื่นๆ ที่เคยอาศัยอยู่ที่นั่นออกไป

ซึ่งสิ่งนี้สร้างปัญหามากมายให้กับคนอิสราเอล

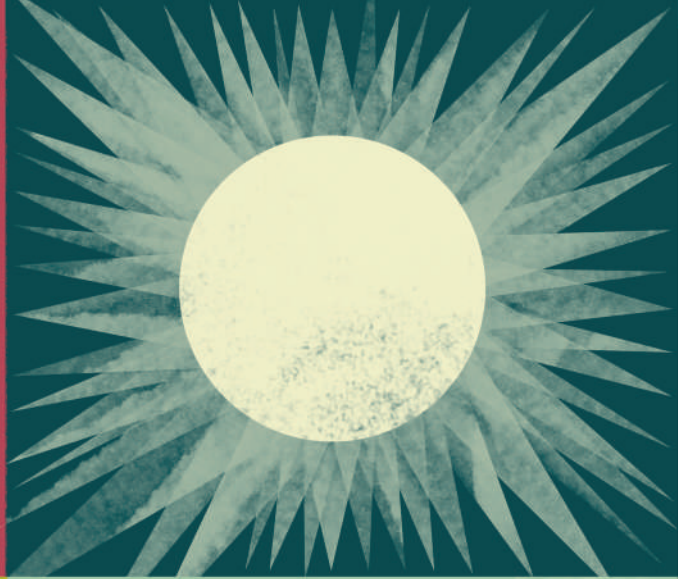
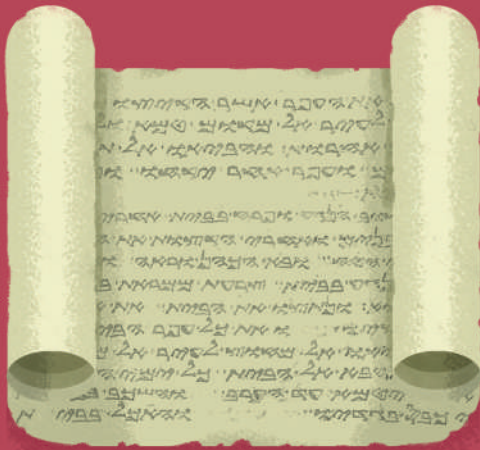

พวกเขามีศัตรูให้ต้องต่อสู้ตลอดเวลา และที่แย่ไปกว่านั้นพวกเขาต้องต่อสู้กับการ
อยากเป็นเหมือนศัตรูของตัวเองอยู่ตลอดเวลาด้วย

บางครั้งทุกอย่างก็จะดำเนินไปด้วยดีสำหรับคนอิสราเอลเมื่อพวกเขามีผู้นำที่ดีและ
เมื่อพวกเขาเชื่อฟัง แต่ส่วนใหญ่แล้วทุกอย่างมักจะแย่อยู่น้อยครั้ง

พระเจ้ามอบกฎให้คนอิสราเอลทำตาม (แต่พวกเขาก็ไม่เชื่อฟัง)

พระเจ้ามาอยู่ท่ามกลางพวกเขา (แต่พวกเขาก็ทำเหมือนว่าไม่อยากให้พระองค์อยู่แถวนั้น)

พระเจ้าส่งผู้เผยพระวจนะมา (แต่คนอิสราเอลก็ไม่ทำตาม)

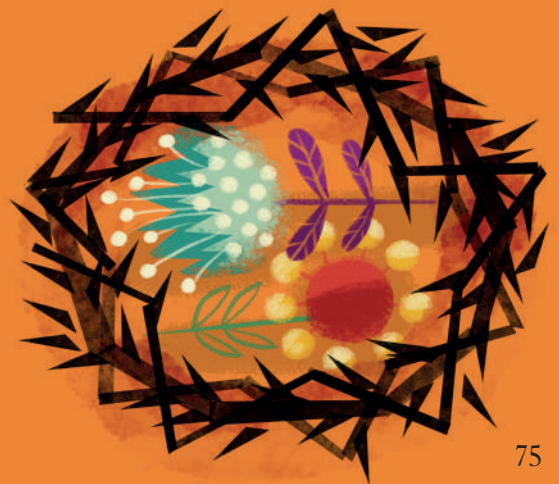
พระเจ้าจัดเตรียมบุโรหิตให้ (แต่บุโรหิตก็บกพร่องในการรักษาความบริสุทธิ์)

ต่อมาพระเจ้าก็ให้พวกเขามีษัตรีย์ (แต่กษัตรีย์ก็นำความเดือดร้อนอย่างใหญ่หลวงมาให้)

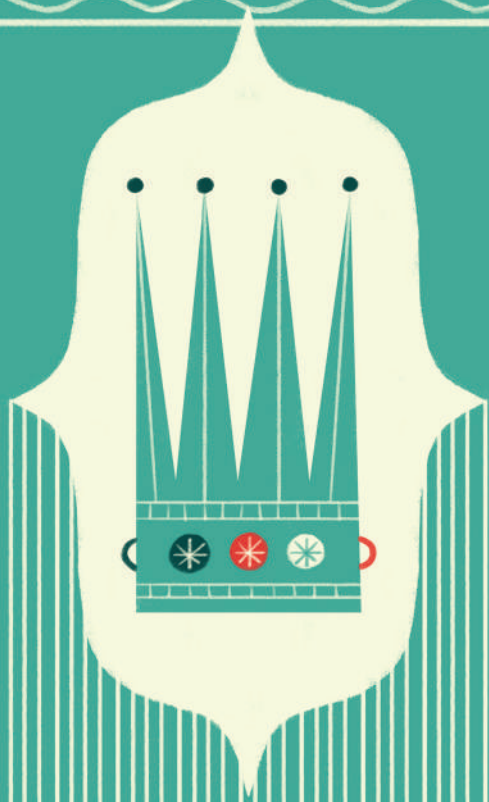
อิสราเอลเต็มไปด้วยปัญหาและความปั่นป่วน

แน่นอนว่าพระเจ้ายังมีคำสัญญาที่ต้องรักษาอยู่ แต่ส่วนใหญ่แล้วก็เป็นเรื่องยากที่จะจินตนาการออกว่าจะมีใครที่สามารถช่วยคนหัวแข็งพวกนี้ให้รอดได้

จึงคงเป็นเรื่องที่ยากกว่าอีกที่จะจินตนาการว่าบุคคลแห่งคำสัญญาผู้นั้นจะสามารถออกมาจาก *คนพวกนี้* ได้อย่างไร

ป็นเรื่องยากที่คนของพระเจ้าจะไม่เลียนแบบคนอื่นรอบ ๆ ตัวเขา นี่เป็น
เรื่องจริงเสียยิ่งกว่าจริง โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อถึงตอนที่พวกเขาจะมีกษัตริย์

แม้พระเจ้าจะเตือนพวกเขาไว้แล้วว่ากษัตริย์อาจทำสิ่งชั่วร้ายได้มากมาย แต่พวกเขาก็รู้สึกว่าจะต้องมีกษัตริย์สักคนให้ได้ ดังนั้น ในที่สุดพระเจ้าก็ให้กษัตริย์พวกเขาคนหนึ่ง (ระวิงนะว่าน้อง ๆ ขออะไร เดี่ยวจะได้แบบนี้จริง ๆ)

กษัตริย์คนแรกชื่อว่าซาอูล เขาเป็นคนที่น่าประทับใจในเรื่องความสูงใหญ่ของร่างกาย และนำผิวดหวังในเรื่องอื่น ๆ ทั้งหมด

กษัตริย์คนที่สอง คือหนูน้อยดาวิดจากเมืองเบธเลเฮม เขาเป็นคนที่ดีกว่าคนแรกมาก ๆ อันที่จริง ก่อนที่เรื่องจะดำเนินไปถึงตอนของกษัตริย์ที่พระเจ้าสัญญาไว้คนนั้น เกือบจะไม่มีกษัตริย์คนไหนที่สำคัญไปกว่ากษัตริย์ดาวิดอีกแล้ว

ตอนที่กษัตริย์ดาวิดไม่ได้ยุ่งอยู่กับการทำบาป (ซึ่งเป็นเรื่องที่ใหญ่และร้ายแรงมาก) เขาก็เป็นกษัตริย์ที่ดี ฉลาด และมีจิตใจเมตตา มีเรื่องดี ๆ มากมายเกิดขึ้นกับคนของพระเจ้าเมื่อดาวิดเป็นผู้นำ ประเทศมีแต่ชัยชนะ ความเจริญรุ่งเรือง และการอวยพร

แต่สิ่งที่ดีที่สุดที่เกิดขึ้นคือสิ่งที่พระเจ้าได้สัญญาไว้ว่าจะเกิดขึ้น ก็คือ พระเจ้าบอกกับดาวิดว่า เขาจะมีลูกชายที่ได้นั่งบนบัลลังก์ของกษัตริย์ตลอดไป พระองค์สัญญาว่าจะให้อาณาจักรที่ไม่มีวันสิ้นสุดแก่ดาวิด

นี่เป็นข่าวดีสำหรับดาวิดและสำหรับคนของพระเจ้านี่เป็นข่าวที่ดียิ่งกว่า มันหมายความว่า พระเจ้าไม่เคยลืมหักสัญญาที่พระองค์เคยให้ไว้ในสวนเอเดนเลย ผู้ปลดปล่อยกำลังจะมา และตอนนี้ใครก็ตามที่มีความเข้าใจก็จะรู้ว่าท่านผู้นั้นจะต้องเป็นลูกชายของดาวิดแน่ ๆ

แต่ลูกชายคนต่อไปของดาวิดก็ไม่ใช่คนที่ทุกคนมองหา ซาโลมอนเริ่มต้นได้ดีแต่เขาก็ล้ม
อย่างไม่เป็นทำโนที่่สุด

หลังจากซาโลมอนจากไป อาณาจักรก็ถูกแบ่งออกเป็นสองส่วน คืออิสราเอลในภาคเหนือ
และยูดาห์ในภาคใต้ อาณาจักรทั้งสองอาณาจักรก็ไม่ค่อยจะดีสักเท่าไร

พระเจ้าจึงลงโทษอิสราเอลก่อน จากนั้นก็ยูดาห์

ตลอดเวลาสี่ร้อยปีคนของพระเจ้าได้เปลี่ยนจากยอดเยี่ยมไปเป็นยอดแย่ พวกเขาถูกขับไล่
ออกจากดินแดนแห่งคำสัญญาแบบเดียวกับที่อาดัมและเอวาถูกขับไล่ออกจากสวนสวรรค์
และที่เลวร้ายที่สุดก็คือไม่มีครอบครัวของดาวิดและบัลลังก์ของดาวิดหลงเหลืออีกเลย

อนาคตดูมืดมนไปหมด โดยเฉพาะอย่างยิ่งอนาคตของคำสัญญาที่พระเจ้าได้มอบให้

นี้

องๆ เชื่อไหมว่าคำสัญญาของพระเจ้าไม่เคยหายไปไหนเลย

อันที่จริง ตลอดเวลาพระเจ้าได้ทำสัญญาข้อใหม่อีกเรื่อย ๆ

พระเจ้าสัญญาว่าผู้บดขยี้หัวงู ซึ่งก็คือลูกหลานของอับราฮัม คือสิงโต
แห่งเผ่ายูดาห์และลูกชายของดาวิดจะมาจากเมืองเบธเลเฮม

พระเจ้าสัญญาว่าเขาคอนี้จะเกิดมาจากสาวบริสุทธิ์

พระเจ้าสัญญาว่าจะส่งผู้สื่อสารของพระองค์ออกไปเพื่อเตรียมทางไว้ก่อน

พระเจ้าสัญญาว่าผู้ปลดปล่อยผู้นี้จะตายและฟื้นคืนชีพอีกครั้ง และเขาจะเป็นความสว่าง
ให้กับทุกชนชาติ

พระเจ้าได้สัญญาถึงเรื่องทีวิเศษสุด ๆ มากมาย

แต่คนอิสราเอลมัวแต่ยุ่งอยู่กับการไม่เชื่อฟังคำสั่งของพระเจ้าและไม่สนคำเตือนของพระเจ้า
เขาจึงไม่ได้สนใจ

พระเจ้าได้ส่งผู้เผยพระวจนะที่ทำการอัศจรรย์อย่างเช่นเอลียาห์และเอลีชา ผู้เผยพระวจนะ
ที่นำการตำหนิมาเหมือนอย่างอาโมสและมาลาคี ผู้เผยพระวจนะที่มีแต่ความโศกเศร้า
เหมือนอย่างเยเรมีย์ และผู้เผยพระวจนะที่นำข่าวดีมาอย่างอิสยาห์

ไม่ว่าพระเจ้าจะส่งผู้เผยพระวจนะคนไหนมาหรือส่งมากี่คน ผู้คนก็ไม่ฟังอยู่ดี หรือถ้าจะฟัง
ก็ฟังอยู่ไม่นาน

และแล้ววันหนึ่งเหตุการณ์ก็มาถึงจริงๆ พระเจ้าหยุดส่งผู้เผยพระวจนะมา

ไม่มีการเตือน ไม่มีการนำทาง ไม่มีถ้อยคำใดๆ จากพระเจ้าอีก มีเพียงความเงียบเท่านั้น เป็นเวลาสี่ร้อยปี

พระเจ้าได้ส่งผู้เผยพระวจนะ บุโรहित และกษัตริย์มากมาย พระองค์ได้เริ่มต้นกับอาดัม และเริ่มต้นใหม่กับโนอาห์ พระองค์ได้เลือกอับราฮัม อิสอัค และยาโคบ พระองค์ได้ให้ บทบัญญัติแก่โมเสส พระองค์ได้ส่งผู้วินิจฉัยมาให้แก่คนอิสราเอล พระองค์ได้แต่งตั้ง ผู้ปลดปล่อยให้พวกเขา พระองค์ได้เอาชนะศัตรู พระองค์ได้จัดเตรียมเครื่องบูชา พระองค์ได้พักอยู่ท่ามกลางคนของพระองค์ในเต็นท์และในพระวิหาร

พระองค์ให้โอกาสพวกเขามาโดยตลอดเป็นหมื่นๆ ครั้ง แต่ดูเหมือนว่าบาป และรูปร่างตัวนั้นจะกำลังชนะอยู่

จนกระทั่ง....พวกมันพ่ายแพ้ลงอย่างราบคาบแบบไม่ทันได้ตั้งตัว

หลังจากผ่านเรื่องเลวร้ายมากมาย และไม่ค่อยจะมีเรื่องดี ๆ สักเท่าไร เราก็เดินทางมาถึงรางหญ้าอันหนึ่งในเมืองเล็ก ๆ แห่งหนึ่ง ที่ชื่อว่าเบธเลเฮม

ณ ที่นี้คือที่ที่เราได้พบกับอาดัมคนใหม่ ผู้เป็นลูกหลานของอับราฮัมและเป็นลูกชายของดาวิด ณ ที่ที่มีคนเลี้ยงแกะเนื้อตัวสกปรกและทวดสวรรค์ร้องเพลงประสานเสียงนี้เองที่เราได้เห็นผู้ปลดปล่อยที่แท้จริง ผู้วินิจฉัยตัวจริง และผู้พิชิตตัวจริงเสียงจริง

ไม่มีใครเข้าใจเรื่องราวทั้งหมดในตอนนั้น แต่เมื่อมารีย์คลอดเด็กทารกคนนี้ออกมา พระเจ้าก็ได้ให้ผู้ที่เป็นผู้เผยพระวจนะ บุโรทิต และกษัตริย์ที่ทุกคนรอคอยมานาน คลอดออกมาด้วย

พระเจ้าได้มอบกฎหมายใหม่ วิหารใหม่ และเครื่องบูชาใหม่ให้กับคนของพระองค์ และส่วนที่ดีที่สุดคือพระเจ้าได้มอบการเริ่มต้นใหม่ให้กับคนของพระองค์อย่างที่ได้สัญญาไว้

แน่นอนว่ามีบางอย่างที่ไม่เหมือนกับสิ่งที่ผู้คนคาดคิด ทั้งคอกสัตว์ที่เต็มไปด้วยฝูงสัตว์
กับเรื่องที่น่าพิศวงไม่ค่อนงามของมารีย์ที่ยังไม่แต่งงานทำให้คนส่วนมากแปลกใจ

การอัศจรรย์ที่น่าทึ่ง

คำสอนที่แตกต่างจากทุกอย่างที่เคยมีใครได้ยินมาก่อน

กลุ่มสาวกผู้ถูกเลือกก็ดูเงอะงะชอบกล นั่นแหละที่น่าสงสัย

แต่เรื่องที่ทำให้ทุกคนตกอกตกใจอย่างที่สุด คือการที่คนที่พระเจ้าเลือกคนนั้นเป็นคนที่พระเจ้าเลือกกว่าจะให้เขาตาย

การที่จะให้คนที่พระเจ้ากำหนดมาให้บดขยี้หัวใจคนนั้นถูกบดขยี้เสียเองช่างฟังดูไม่ถูกต้องเลย ดังนั้นเมื่อพระเยซู ผู้เป็นพระคริสต์และบุตรของพระเจ้าผู้มีชีวิตตลอดกาลกลับตายเสียเองบนไม้กางเขนในบ่ายวันศุกร์นั้น จึงเป็นเรื่องที่ฟังดูเลวร้ายอย่างน่าประหลาดและอย่างไม่น่าเชื่อ

แล้วมันก็เป็นแบบนี้จริงๆ นี่แหละเหตุการณ์ที่เลวร้ายที่สุดที่เคยเกิดขึ้นมาในประวัติศาสตร์ของโลก

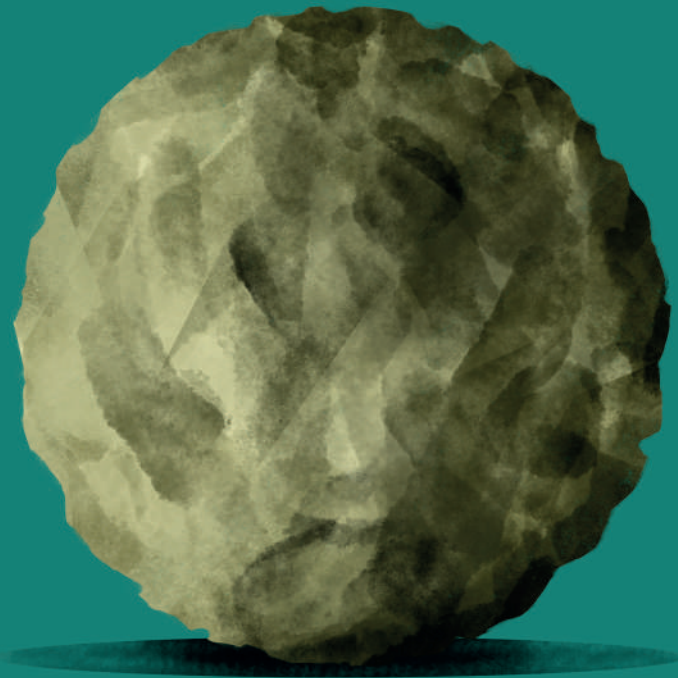

แต่ก็เป็นเหตุการณ์ที่ดีที่สุดที่เคยเกิดขึ้นในโลกด้วย อย่างที่เราคาดไว้จากพระเจ้า
และเหมือนอย่างที่พระเจ้าได้วางแผนไว้

เราไม่รักษาสัญญา พระเจ้าจึงรักษาสัญญา

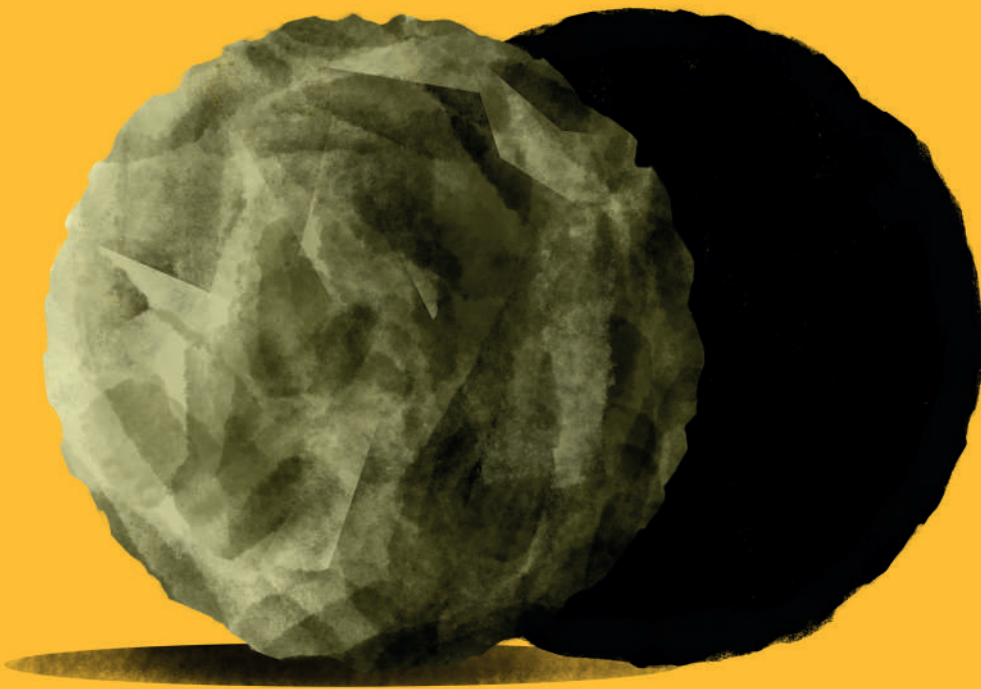
เราวิ่งหนีจากพระเจ้า พระองค์จึงออกมาตามหาเรา

เราทนทุกข์เพราะบาป พระผู้ไถ่จึงมาทนทุกข์เพื่อเรา

เรื่องราวของเราคือเรื่องราวของการที่พระเจ้าทำในสิ่งที่เราไม่สามารถทำได้ เพื่อชดใช้
สำหรับสิ่งที่เราไม่ควรทำแทนเรา พระคริสต์ทนทุกข์เพื่อบาปของเราเพื่อที่เราจะได้มี
ส่วนร่วมในการไม่มีบาปของพระองค์

ดังนั้นผู้ปลดปล่อยจึงเกิดมาเพื่อตาย ทุกสิ่งแตกสลายเพื่อจะได้หลอมรวมกันเป็นหนึ่งเดียว
อีกครั้ง พระเจ้าขับไล่คนของพระองค์ออกจากสวนสวรรค์ จากนั้นก็ทำทุกวิถีทางเพื่อจะนำ
พวกเขากลับไปยังที่นั่นอีก

เหมือนที่น้องๆ คงจะเคยได้ยินมาแล้ว และเหมือนที่น้องๆ ต้องไปบอก
คนอื่นให้รู้ว่า ผู้บดขยี้หัวงูที่ตายบนไม้กางเขนคนนั้นไม่ได้ตายแบบนั้นตลอดไป

พระองค์ไม่สามารถตายแบบนั้นได้

ความตายอ้างสิทธิ์เหนือพระองค์ไม่ได้

มารร้ายไม่สามารถใช้เรื่องอะไรไปฟ้องร้องพระองค์ได้

และความบาปก็ไม่มีค่าปรับอะไร (ที่พระองค์ไม่สามารถจ่ายได้) มาเรียกร้องพระองค์ได้

พระเยซูไม่สามารถจมอยู่ในความตายแบบนั้น และพระเจาก็จะไม่ยอมให้พระองค์เปื่อยเน่า
อยู่ในอุโมงค์ฝังศพ ดังนั้นในวันที่สามพระเจ้าจึงทำให้พระองค์เป็นขึ้นมาจากความตาย

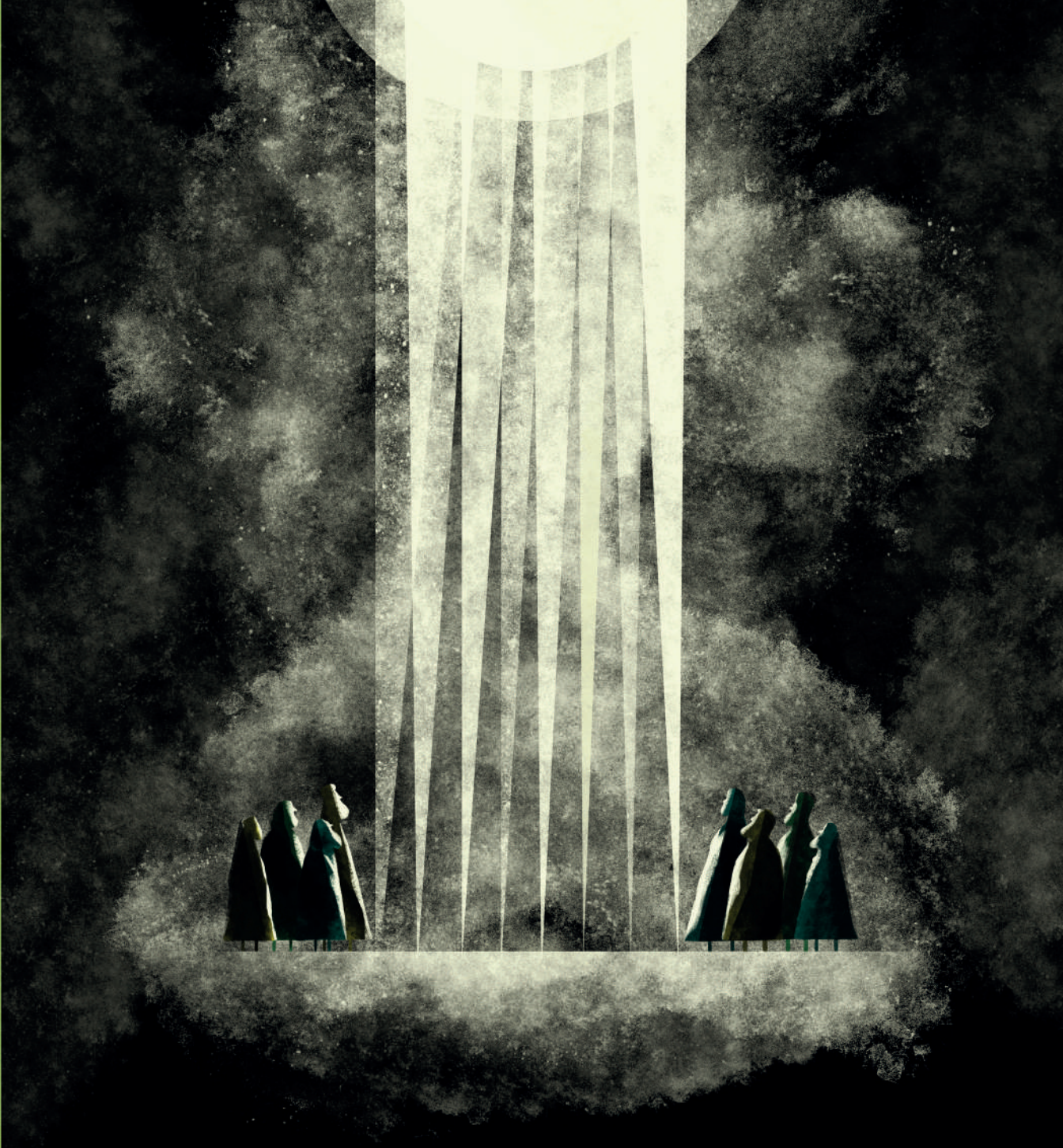

ผู้คนมากมายต่างได้เห็นพระองค์ ทานอาหารร่วมกับพระองค์ และพวกเขาก็ไปบอกกับเพื่อน ๆ ว่าพระเยซูยังมีชีวิตอยู่จริง ๆ

สี่สิบวันต่อมาพระเจ้าได้ยกพระเยซูขึ้นไปบนฟ้า และมอบที่นั่งที่มีเกียรติตรงด้านขวา
ให้กับพระองค์

และน้อง ๆ ู้ไหมว่าผู้บดขยี้หัวคนนั้นทำอะไรต่อไป?

เนื่องจากงานของพระองค์เสร็จแล้ว พระองค์จึงนั่งลง และพระเจ้ก็ยกย่องชื่อของพระองค์ ให้ยิ่งใหญ่กว่าทุกชื่อทั้งหมด เพื่อที่ทุกคนและทุกสิ่งจะได้ร้องเพลง เปล่งเสียงดัง และนมัสการที่ชื่อของพระเยซูขยี้งไ้ละ

และเพื่อที่จะทำให้ทุกสิ่งดีขึ้นกว่าเดิมและทำให้คำสัญญาอีกหลายข้อสำเร็จ พระเจ้าพระบิดาและพระเจ้าพระบุตรจึงส่งของขวัญที่ดีที่สุดตลอดกาลลงมาบนโลก

ของขวัญที่ทั้งสองพระองค์ได้มอบให้แก่เราคือพระวิญญาณบริสุทธิ์ และเพราะพระวิญญาณบริสุทธิ์เราจึงสามารถมีพลังและมีสันติสุขได้ และพระคริสต์จะสถิตอยู่กับเราตลอดเวลา

เหมือนที่น้องๆ คงจะเห็นแล้วใช่ไหมว่า เรื่องนี้เป็นเรื่องที่ใหญ่มาก ๆ
อันที่จริง มันคือเรื่องที่ใหญ่ที่สุดเลยก็เดียว

นี่คือเรื่องราวที่เราหลายคนคุ้นเคยดี เป็นเรื่องที่เกิดขึ้นจริงสำหรับเราทุกคน แต่เราก็กังไม่เคยได้เห็นตอนจบของหนังเรื่องนี้ ยังหรอก ยังไม่ไช่ตอนนั้

เราอยู่ในจุดเริ่มต้นของตอนจบของเรื่องราวที่เดินมาถึงแค่ตอนกลางเรื่องเพียงเท่านั้น
เรารู้ว่ายังไม่ถึงตอนจบเพราะเรายังไม่ได้กลับไปท่สวนแห่งนั้นเลย

เราได้ลิ้มลองรสชาติของสวนแห่งนั้นนิด ๆ หน่อย ๆ ตรงนั้นบ้างตรงนี้บ้าง คือในหัวใจเรา
ในครอบครัวเรา ในคริสตจักรของเรา แต่ใครก็ตามที่รักเรื่องราวนี้ก็จะอยากเจอกับคนคนนั้น
ที่เป็นศูนย์กลางของเรื่องนี้

ผู้ที่บดขยี้หัวคุณนั้นจะกลับมาอีกครั้งเพื่อกำจัดตัวร้ายทุกคนออกไปและพระองค์จะเช็ดน้ำตา
ทุก ๆ หยดของเรา พระองค์กำลังกลับมาเพื่อเริ่มต้นใหม่และสานต่องานที่เคยเริ่มไว้ให้สำเร็จ
พระองค์จะกลับมาเพื่อมอบบ้านหลังเดิมให้กับเรา คือบ้านที่เราเคยมีและอาจลืมไปแล้วว่า
เคยสูญเสียมันไป

ดังนั้นจงรอคอยพระองค์ต่อไป จงเชื่อในพระองค์ต่อไป ให้เชื่อและไว้วางใจว่าเรื่องนี้ยังไม่ถึง
ตอนจบ พระเจ้าไม่เคยผิดคำสัญญาและคน ๆ นั้นที่พระองค์สัญญาไว้ก็ไม่เคยทำให้ใคร
ผิดหวังเลย

วันหนึ่งเราจะได้เห็นพระองค์ วันหนึ่งเราจะได้อยู่กับพระองค์ วันหนึ่งจะไม่มีอะไรเลย
นอกจากวันที่ดีที่สุด วันแล้ววันเล่า จะเป็นอยู่อย่างนี้ตลอดไป

และจะมีแต่ช่วงเวลาอันแสนวิเศษที่ได้เป็นลูกของพระเจ้าในโลกที่แสนวิเศษของพระเจ้า
ตลอดกาลและตลอดไป

บันทึกถึงผู้ปกครอง

พระคัมภีร์คือเรื่องราวที่ใหญ่เพียงเรื่องเดียวซึ่งประกอบไปด้วยเรื่องราวที่เล็กกว่าอีกหลาย ๆ เรื่องรวมกัน เด็ก ๆ หลายคน (และผู้ใหญ่จำนวนไม่น้อย) เคยถูกสอนให้มองว่าพระคัมภีร์ไม่ได้เป็นอะไรไปมากกว่าหนังสือดี ๆ เล่มหนึ่งที่รวบรวมเรื่องราวเล็ก ๆ มากมายเหล่านี้เข้าด้วยกัน ตรงนี้เป็นเรื่องราวของอับราฮัม ตรงนั้นเป็นเรื่องราวของดาเนียล และ ณ ที่หนึ่งที่ใดในนั้นก็มียุทธศาสตร์ที่เราคุ้นเคยดีเกี่ยวกับวันคริสตมาสและวันอีสเตอร์ เป็นไปได้ที่ลูก ๆ ของเราจะคุ้นเคยกับเรื่องราวมากมายในพระคัมภีร์โดยที่ไม่เข้าใจเรื่องราวที่ใหญ่ที่สุดที่ทำให้เรื่องอื่น ๆ สามารถเป็นที่เข้าใจเลยก็ได้

เดิมทีหนังสือเล่มนี้เกิดขึ้นในรูปแบบของคำเทศนาในวันคริสตมาสสำหรับคริสตจักรของผม ผมต้องการที่จะเล่าเรื่องราวการมาบังเกิดของพระเยซูที่พวกเราคุ้นเคยดีในแบบที่สดใหม่ และชื่อตรงต่อเนื้อหาในพระคัมภีร์ ผมพยายามที่จะถ่ายทอดข้อความนี้เหมือนกับที่ผมกำลังอ่านหนังสือเล่มหนึ่งอยู่ คือหนังสือสำหรับเด็กที่นั่งอยู่ข้าง ๆ เตาผิงไฟในเช้าวันคริสตมาส เสียตายจึ่งที่ผมไม่มีเตาผิงไฟบนธรรมาสนีในวันอาทิตย์นั้นและไม่มีเด็ก ๆ มานั่งรอบ ๆ เท้าของผม! แต่ผมก็ได้แต่หวังว่าวันหนึ่งผมจะสามารถนำเรื่องราวนี้ให้ไปไกลกว่าเรื่องราวของวันคริสตมาสและหากวาดภาพที่มีพรสวรรค์สักคนมาทำให้เรื่องราวอันหวานชื่นของข่าวประเสริฐเรื่องนี้เปล่งประกายเจิดจรัสอย่างที่เราควรจะเป็น

ภาพบางภาพในหนังสือ “*เรื่องที่ใหญ่ที่สุด*” อาจจะไม่เป็นที่คุ้นเคยสำหรับเด็ก ๆ มากนัก แม้แต่พ่อแม่และคุณครูของเด็กก็อาจจะยังต้องครุ่นคิดอยู่สักพักเพื่อที่จะสามารถเข้าใจภาพวาดเหล่านี้ได้ การเล่าเรื่องในหนังสือเล่มนี้ส่วนใหญ่จะเป็นการเล่าอย่างตรงไปตรงมา และก็หวังว่าจะเป็นไปอย่างสนุกสนานและสละสลวยด้วย นี่เป็นการเล่าเรื่องราวขึ้นใหม่อีกครั้งตามโครงเรื่องของพระคัมภีร์ที่ประกอบด้วยเรื่องราวธรรมดา ๆ จำนวนหนึ่งของอาดัมและเอวา อับราฮัม โมเสส ดาวิด และแน่นอน พระเยซู และสิ่งที่ซ่อนอยู่เบื้องหลังคือรูปแบบใหญ่ ๆ สองสามรูปแบบที่คุณไม่อยากจะมองข้ามไป

ประการแรก ผมได้พยายามที่จะเน้นย้ำถึงการที่พระเยซูไม่ได้เป็นเพียงพระผู้ช่วยให้รอดจากบาปของเรา แต่ทรงเป็นผู้ที่มาทำให้คำพยากรณ์ รูปแบบของชีวิตที่เป็นภาพจำลอง

และคำทำนายที่มีมายาวนานสำเร็จ ตัวอย่างเช่น ในบทที่ 8 ผมเขียนไว้ว่าตำแหน่งทั้งสามของอิสราเอลยุคโบราณ อันได้แก่ ผู้เผยพระวจนะ ปุโรหิต และกษัตริย์ได้ถูกรวมอยู่ในพระเยซู ผมยังกล่าวถึงพระเยซูในฐานะของผู้มาทำให้การนมัสการของอิสราเอลสำเร็จ พระองค์คือธรรมเนียมปฏิบัติใหม่ วิหารใหม่ และเป็นเครื่องบูชาอันใหม่และอันสุดท้ายของประชากรของพระองค์ และที่สำคัญที่สุด ตลอดทั้งเล่มผมพูดถึงพระเยซูในฐานะของอาดัมคนใหม่ นี่คือภาพที่สำคัญของพระคัมภีร์พันธสัญญาใหม่ (โรม 5:12-21; 1 โครินธ์ 15:45) มนุษย์ทุกคนนั้นหากไม่เป็นของอาดัมคนแรกก็เป็นของอาดัมคนที่สอง สิ่งที่อาดัมไม่สามารถทำได้ในขณะที่ทำบาปในสวนเอเดน พระเยซูคริสต์ได้ทรงทำอย่างสำเร็จแล้วโดยชีวิตที่สมบูรณ์พร้อมและความตายเพื่อเป็นเครื่องบูชาของพระองค์

ประการที่สอง คุณจะสังเกตเห็นว่ารูปแบบของ “สวน” นั้นมีความสำคัญ นี้ไม่ใช่เรื่องบังเอิญที่เรื่องราวของพระคัมภีร์เริ่มต้นขึ้นที่สวน (ปฐมกาล 1) และจบลงที่สวน (วิวรณ์ 22) เรื่องราวที่ใหญ่ที่สุดคือเรื่องของกบฏผู้ถูกขับไล่ออกจากบ้านและปรารถนาที่จะกลับบ้าน ปัญหาขั้นพื้นฐานที่พระคัมภีร์ได้ให้คำตอบคือการที่พระเจ้าผู้บริสุทธิ์สามารถอยู่ท่ามกลางมนุษย์ที่บาปได้อย่างไร พระเจ้าทรงขับไล่ออาดัมและเอวาออกจากสวนเอเดนเพราะสายตาของพระองค์บริสุทธิ์เกินกว่าที่จะสามารถมองมนุษย์ที่บาปหนาและเสื่อมทรามได้ นี่เป็นเหตุผลเดียวกับที่พระองค์ได้ส่งน้ำท่วมมาในสมัยของโนอาห์และเนรเทศคนอิสราเอลออกจากดินแดนคานาอัน และนี่คือเหตุผลเดียวกับที่พระเจ้าทรงส่งพระบุตรของพระองค์ลงมาตายบนไม้กางเขน เราต้องการการไถ่บาป เราต้องการการอภัย เราต้องการบุคคลแห่งพันธสัญญาผู้นั้นเพื่อนำเรากลับไปยังบ้านที่พระเจ้าได้สัญญาไว้

ผมอธิษฐานขอเพื่อที่สำหรับคนบางคนหนังสือเล่มนี้จะกลายมาเป็น “สมาชิก” ที่มีค่าคนหนึ่งภายในบ้าน คือกลายมาเป็นหนังสือที่คุณและลูก ๆ ของคุณ หรือคุณและนักเรียนของคุณ จะกลับมาอ่านซ้ำแล้วซ้ำอีก ไม่ใช่เพราะภาพในหน้าเหล่านี้สวยสะดุดตา (แม้ว่าจะเป็นอย่างนั้นจริง ๆ) หรือเพราะว่าเรื่องราวที่ผมเขียนขึ้นมานั้นพิเศษมาก แต่เพราะเรื่องที่ใหญ่ที่สุดในพระคัมภีร์ คือเรื่องราวของกษัตริย์ผู้บดขยี้หัวของเราและผู้ปลดปล่อยซึ่งถูกกำหนดให้ตายของเรานั้นเป็นเรื่องที่ดีที่สุดที่เคยถูกเล่ามาเลย

